управлінських рішень. Необхідність побудови такої системи аналізу наразі постає і перед галуззю біржового підприємництва.

В сучасних умовах побудови аналізу біржової діяльності склалася ситуація, коли існуючі підходи до аналізу статистичних показників не відображають реального стану речей у галузі. Ситуація ускладнилася ще й тим, що фактично з 2016 року в Україні не ведеться централізованого офіційного статистичного аналізу обсягів оптових торгів в розрізі їх реалізації саме через інститути біржового ринку. Така ситуація привела до того, що сьогодні наявні лише окремі експертні думки про розвиток біржового ринку в Україні.

Отже, враховуючи важливість біржової діяльності для країни з ринковим типом економіки, така ситуація є неприпустимою. На наш погляд, в розрізі статистичного аналізу біржової діяльності обов'язковими мають бути наступні спостереження:

- дослідження кількості та розмірів бірж;
- дослідження структурного співвідношення бірж за типом спеціалізації;
- дослідження вартості угод, які укладені на біржовому ринку;
- дослідження біржового обороту та показників ділової активності;
- аналіз біржових цін за товарними групами;
- аналіз обсягів та тенденцій торгівлі похідними фінансовими інструментами та строковими біржовими контрактами;
- аналіз показників ефективності діяльності бірж, тощо.

Саме реалізація аналітичних спостережень за всіма цими напрямками дозволить об'єктивно відобразити дійсний стан галузі та розробити систему заходів задля її реального, а не формального економічного розвитку.

Література:

1. Вавдійчук І.М. Сучасний стан та тенденції розвитку біржової торгівлі в Україні. *Глобальні та національні проблеми економіки*. 2017. № 15. URL: http://global-national.in.ua/archive/15-2017/36.pdf (дата звернення: 15.10.2021).
2. Резнік Н. П. Особливості функціонування вітчизняного біржового товарного ринку у сучасних умовах. *Збірник наукових праць Міжрегіональної Академії Управління персоналом*. 2016. №. 50. С. 115-118.

ОСНОВНІ АСПЕКТИ УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ ЛОГІСТИЧНИХ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ

Овчаренко А.Г.
Харківський національний автомобільно-дорожній університет

На сучасному етапі розвитку економіки України стрімко формується та розвивається ринок транспортно-логістичних послуг. Спостерігається висока зацікавленість в удосконаленні логістичних послуг, розширенні їх переліку, як зі сторони споживачів так і логістичних підприємств. Однак, слід відмітити, що

національні транспортно-логістичні компанії України відстають від західних країн за критеріями якості та комплексності логістичного обслуговування. Все це вказує на необхідність удосконалення управління логістичною діяльністю та окремими логістичними бізнес-процесами підприємств.

Логістична діяльність є цілеспрямованою сукупністю послідовних взаємопов'язаних бізнес-процесів, що розглядаються як ланцюжок "постачальник – виробник – споживач", пов'язані із постачанням, виробництвом, транспортуванням та збутом продукції з метою гармонізації інтересів виробників, постачальників та споживачів.

Логістичний процес, на наш погляд, доцільно розглядати з ознаками бізнес-процесу, тобто наявності проміжних станів, що утворюються при виконанні певних дій; реалізації у часі; можливості чіткого визначення необхідних ресурсів; встановленні початкових і кінцевих подій тощо.

Під логістичним бізнес-процесом пропонується розуміти сукупність послідовних взаємопов’язаних видів логістичної діяльності (дій), що мають певні входи та виходи та перетворюють ресурси для отримання на виході кінцевого результату у вигляді продукту (результату) – логістичної послуги, створюють цінність для зовнішніх споживачів та відповідають їхнім вимогам.

До складу логістичних бізнес-процесів відносяться постачання, виробництво, транспортування та збут продукції, які в свою чергу включають різні логістичні операції: складування, вантажопереробка, захисне пакування, забезпечення повернення товару, забезпечення запасними частинам й сервісне обслуговування, збір зворотних відходів, інформаційна комп'ютерна підтримка та ін.

Базуючись на тому, що якість логістичного процесу є складовою всієї логістичної системи і наслідком якості роботи учасників відносин по здійсненню діяльності підприємства, та безпосередньо пов'язана із забезпеченням функціонування підприємства в цілому, а інтегральна парадигма управління логістикою найбільш широко розкриває особливості підприємств, та дозволяє врахувати тенденції розвитку і оптимізувати процеси управління при стратегічному плануванні підвищення якості послуг, встановлена доцільність об’єднання в єдину інтегровану систему управління якістю підприємства разом з підсистемою логістики.

Управління логістичними бізнес-процесами складається з двох аспектів: управління процесами стратегічної спрямованості та управління процесами поточної діяльності.

Так, на основі стратегії підприємства формуються цілі підсистеми управління логістичними бізнес-процесами, визначаються ключові бізнес-процеси для досягнення даних цілей, розподіляються ресурси на їх реалізацію тощо. При цьому, не дивлячись на різну цільову спрямованість підсистем стратегічного менеджменту та управління логістичними бізнес-процесами стратегічної спрямованості, необхідно акцентувати увагу на їх безпосередній взаємопов’язаності і взаємодії. Оскільки загальні цілі управління не можуть бути досягнуті без забезпечення ефективного управління логістичними бізнес-процесами, як процесів створення основного результату діяльності

підприємства, що є джерелом отримання прибутків.

Управління логістичними бізнес-процесами поточної діяльності полягає в організації управління таким чином, щоб максимально задовольнити зовнішнього споживача підприємства при досягненні високих показників ефективності і результативності бізнес-процесів (оперативне планування, організація функціонування бізнес-процесів, аналіз основних показників їх оцінки, внесення запобіжних та коригувальних дій, доведення рішень до виконавців тощо). При цьому суб'єктом управління є керівник бізнес-процесу - особа, відповідальна за поточне планування і реалізацію процесу.

Отже управління логістичними бізнес-процесами пропонується здійснювати за відповідними управлінськими циклами PDCA (Plan-Do-Check-Act), DCA (Do-Check-Act), DC (Do-Check). При цьому пропонується виділити три рівні відповідальності та, відповідно, три цикли управління: центр управлінської відповідальності – керівник структурного підрозділу, управлінський цикл здійснюється за схемою PDCA та керівник є власником логістичного бізнес-процесу; центр виконавчої відповідальності; відповідальний виконавець – керівник групи виконавців робіт за DC-циклом.

Література:

1. Ільченко Н.Б. Моделі управління логістичними бізнес-процесами підприємства торгівлі. URL: http://chtei-knteu.cv.ua/herald/content/download/archive/2016/v1/NV-2016-v1_14.pdf (дата звернення: 23.10.2021).

2. Короленко Н.В. Управління якістю логістичних процесів на підприємствах: інтегральна парадигма. Електронне наукове фахове видання *"Ефективна економіка"*. 2013. № 11. URL: http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=2494 (дата звернення: 23.10.2021).

3. Шевцив Л. Ю. Стратегическое логистическое управление деятельностью машиностроительных предприятий в условиях евроинтеграционных процессов. *Вісник Дніпропетровського університету*. 2017. Вип. 9 (25). С. 118-136. URL: https://financial.lnu.edu.ua/wp-content/uploads/2015/11/112-235-1-SM.pdf (дата звернення: 23.10.2021).

СТРАТЕГІЇ ПРОСУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНИХ БРЕНДІВ НА МІЖНАРОДНИЙ РИНОК

Отенко І.П., д.е.н., професор,
Павцьо В.О.
Харківський національний економічний університет ім. Семена Кузнеця

Останнім часом, збільшення конкурентності на міжнародній арені, введення інноваційних технологій та чималий вплив європейської спільноти на розвиток брендингу змушує підприємців шукати нові підходи до створення власного бренду.

Уся специфіка міжнародного ринку у тому, що на момент створення